

er det op til de herrers frie fantasi at finde ud af, hvordan man ellers vil dyrke sagen.

Så vil jeg gerne sige til hr. Albrechtsen: Jeg sagde i min ordførertale, at vi – Venstres formand og også andre i Venstre – i sommerens løb under debatten gjorde os nogle overvejelser over spørgsmålet: Hvor længe og hvor langt skal undersøgelsen strække sig?

Og dér blev der ganske rigtigt fra hr. Uffe Ellemann-Jensens side givet udtryk for, at han ikke for sit vedkommende havde noget at skjule, og jeg skal hilse og sige, at det har han fortsat ikke. Det er det, der er sagt.

Men det, som bl.a. har været med til, at vi ganske tilslutter os regeringens holdning, er f.eks. den udtalelse, som hr. Gert Petersen kom med til B.T. fra den dag, der blev henvist til, nemlig den 12. september 1995, hvor overskriften lyder: »V og K tilslutter sig venstrefløjen.« I den udgave af B.T., hvor hr. Gert Petersen er citeret – efter at man har redegjort for Venstres og De Konservatives udveksling af synspunkter med hensyn til undersøgelsen – står der følgende:

»Jeg håber på, at der er tale om en åbning. Men jeg er skeptisk med hensyn til, om V og K virkelig mener det. For *hvis* de mener det, må det være en bred undersøgelse. Lige så vel som undersøgelsen fra 1951-68 jo både omfatter de danske politikeres og amerikanernes optræden,« siger Gert Petersen.«

Det er det, der bekræfter mig i frygten for, at enhver yderligere undersøgelse i det tidsinterval, man gerne vil have den til at strække sig over, vil blive en snagen i amerikanske forhold, hvilket Venstre tager afstand fra.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Vi har jo her et eksempel på Christiansborgpolitik, når den er allerværst, og vi var jo mange, der i sommeren blev noget forundrede, da Venstre førte sig frem med krav om åbenhed og undersøgelse. Vi var forundrede, fordi V var med til at udskrive valg, da vi bare skulle *orientere* krigsskibe om vores politik, og fordi Venstre i en årrække var med til at undlade at gøre noget for at håndhæve vores atomvåbenpolitik. I de år afviste Venstre alle protester og spørgsmål, og politimester Jensbys kolleger blev gang på gang sendt ud for at tilbageholde aktivister, der krævede besked. Jeg har selv haft den ære flere gange at blive fjernet af hr. Jensbys kolleger, når vi forsøgte at hindre atomskibe i at lægge til i dan-

ske havne for på den måde at protestere imod de åbenlyse overtrædelser, der foregik. Derfor undrer det os, at man lige pludselig taler om åbenhed.

Men nu hører vi jo, at Venstre er faldet helt tilbage til den stil, der gjaldt, da man var i regering. Vi har ikke noget at skjule, hedder det nu, mens man gør alt, hvad man kan, for at skubbe tingene ind under gulvtæppet.

Vi ved nu også, at hr. Uffe Ellemann-Jensens udtalelser i sommer var rent hykleri. Han kunne ikke dy sig for at slå til, da en socialdemokratisk minister helt berettiget var udsat for kritik. Men da det kom til, at det var hans egen rolle, der skulle undersøges, skal der nu, hvor muligheden er der for at leve op til det, man sagde, lukkes af.

Jeg vil godt opfordre alle til at huske det her forløb næste gang, hr. Uffe Ellemann-Jensen fører sig frem under de store faner om åbenhed og vi-skal-have-tingene-frem. Jeg vil sige: Lyt godt efter, når hr. Uffe Ellemann-Jensen igen optræder på en måde, der giver anledning til undring. Det er sikkert bare rent hykleri.

Fjerde næstformand (Kirsten Jacobsen):

Jeg skal minde ordføreren om, at man ikke bruger private titler fra Folketingets talerstol.

(Kort bemærkning).

Svend Aage Jensby (V):

Det er min hensigt ikke at tage ordet mere i dag til de bemærkninger, der måtte komme fra Enhedslistens og SF's side.

Det ligger således, at Venstre var i regering fra 1982 til 1993. I den periode oplevede vi, at SF og det daværende VS, som siden er til blevet Enhedslisten og hvad ved jeg, var med til i over 20 dagsordener at bringe dansk sikkerhedspolitik om ikke i fare så i tvivl hos vore allierede.

Hvis hr. Aaen og hr. Søndergaard i dag undrer sig over, at vi ikke vil deltage i en undersøgelse, som strækker sig længere end til det tidspunkt, jeg har sagt, kan jeg sige, at det bl.a. er, fordi vi ikke på nogen måde vil komme til at optræde i noget, der kunne opfattes som en slags alternativt sikkerhedspolitisk flertal mod den nuværende regering. Det ville være en særegen situation, hvis vi gjorde det, efter at have oplevet det, vi oplevede i 1980'erne.

Så alene tanken om at komme til at stemme for noget, som disse to partier kunne drømme om at stemme for, ligger os fjernt.